

„Kegyelem néktek és békeség, Istentől, a mi Atyánktól, és az Ő Egyszülött Fiától, a mi Urunk Jézus Krisztustól. Ámen.”

Ének: 9.zsoltár 1-2. verse: „Dicsérlek téged Úr Isten”

*1. Dicsérlek téged, Úr Isten,
És áldlak teljes szívemben,
És a te csodatételidet,
Hirdetem jótéteményidet.*

*2. Tebenned, Uram, vigadok,
Nagy örömben tombolok,
És a te felséges nevednek
Szép dicséreteket éneklek*

Előíma: Mennyei Édesatyánk! Hálás a szívünk ezért az újabb napért. Köszönjük, hogy ma is lehetőséget adsz arra, hogy elcsendesedjünk a Te Igéd felett. Megvalljuk bűnös voltunkat és köszönjük a türelmedet, jószágodat, szeretetedet, amelyet kiárasztasz naponta felénk. Kérjük Urunk, légy a mi támaszunk, erősítőnk és bátorítónk, hogy letudjuk küzdeni azokat az akadályokat amikkel szemben találjuk magunkat. Kérünk add áldásod az ige hirdetésére, meghallására és befogadására, hogy a Te üzeneted nyitott szíveket találjon a te egyszülött Fiad nevében kérünk hallgasd meg imánkat! Ámen.

Textus: Jn 21, 4-6; 12-13

⁴Amikor már reggel lett, megállt Jézus a parton, a tanítványok azonban nem tudták, hogy Jézus az. ⁵Jézus ekkor megkérdezte tőlük: „Fiaim, nincs valami ennivalótok?” Így válaszoltak neki: „Nincs.” ⁶Ő pedig ezt mondta nekik: „Vessétek ki a hálót a hajó jobb oldalán, és találtok!” Kivetették tehát, de kivonni már nem tudták a rengeteg hal miatt. ¹²Jézus erre ezt mondta nekik: „Jöjjetek, egyetek!” A tanítványok közül azonban senki sem merte őt megkérdezni: ki vagy te? Tudták ugyanis, hogy az Úr ő. ¹³Jézus tehát odament, vette a kenyeret, és odaadta nekik, ugyanúgy a halat is.

Kedves Testvéreim!

A mai reggelen egy ismert történetet olvashattunk, hallhattunk. Szerkezetileg egy jól felépített történet, hisz már az elején tisztázódik, hogy hol, mikor és kik a részesei. Két fő mondanivalóját szeretném kiemelni a mai reggelen: a közösség fontossága, és a Jézusi csoda.

Az első néhány vers bevezetésül szolgál arra a csodára amit Jézus hajt végre. Majd úgy szól hozzájuk Jézus, hogy fiaim. Ma is így szól hozzám és hozzád is. Talán ez a gyöngéd megszólítás is kellett ahhoz, ami ezután történik. Nem ismerik fel Őt a tanítványok, de mégis hallgatnak a szavára, kivetik a hálót újból. Már is megtörténik a csoda: úgy megtelt a háló halakkal, hogy ki sem tudja húzni a vízből. Bár a tanítványok nem ismerték fel Krisztust, de Ő mégis megismerte őket, és ismer minket is. Jézus ezzel a tetteivel egyben próbára is tette őket, és ma is így tesz minket próbára azért, hogy tanuljunk meg jobban értékelni az ő áldásait. Mert ha mindig csak bővelkednénk a munkánkban amit csinálunk, akkor alig lenne ember, aki Isten áldásának tulajdonítaná a fáradozását és mindenki csak saját magát dicsérgetné. Azonban mikor néha minden haszon nélkül munkálkodunk – mint a tanítványok egész éjszaka – és majd ugyanezt nagyobb sikerrel végezzük, jobban tudjuk értékelni Isten jószágát és áldását. Naponta elhalmaz áldásaival, amit mi megszokottként élünk meg, azonban nem lehetünk soha elég hálásak, hogy ekkora szeretettel szeret bennünk bűnös embereket.

A szakaszunkban a közösség fontosságának a jeleivel két helyen is találkozunk. Az elején, hogy „együtt voltak”, illetve a végén amikor asztalközösséget alkottak. Azt láthatjuk,

hogy számukra is fontos volt, hogy együtt legyenek, együtt halásszanak. Jézus asztalközösségre hívja őket, még akkor is, ha talán bizonytalanok abban, hogy pontosan ki a Meghívó. Mekkora örömhír számunkra az, hogy hozzánk is odalép Krisztus és hív bennünket, hogy lépjunk közösségre egymással és Ővele az Úrvacsorában.

Szeretett Testvéreim!

Közösségben lenni nem nehéz, talán sokszor el is felejtkezünk arról, hogy mi valamilyen közösségnek a része vagyunk. Azonban napjainkban a külső körülmények miatt átértékelődnek bennünk ezek a dolgok. Jelenleg az otthonunkba vagyunk zárva, emiatt a legszebb ünnepünkön sem tudtuk együtt átélni ezt a közösséget. Ilyenkor visel meg bennünket igazán ennek a hiánya! Olyankor vágyunk a legjobban az Úrvacsorai közösségre amikor nem lehetünk együtt. De Isten megígérte ami számunkra is biztatás, hogy nem hagyja el az Övéit. Halljuk meg a mai reggelen is Jézus gyöngéd megszólításában a hívást és fogadjuk el.

Ámen!

Utóima: Köszönjük Urunk, hogy Te üzensz a számunkra. Köszönjük, hogy a fiad lehetünk és azt is köszönjük, hogy hívsz bennünket és megszólítasz ott ahol vagyunk. Köszönjük, hogy hívsz bennünket, és bár jelenlétilag nem, de egy közösséget alkothattunk Benned. Kérünk Atyánk taníts meg minket hálásnak lenni. Oly sokszor elfelejtünk elég hálásnak lenni azokért az áldásokért amit naponta kapunk Tőled. Köszönjük, hogy velünk vagy minden nap és nem hagyasz el bennünket. Kérünk Atyánk Te légy az egyetemi közösségünk középpontja, hisz fontos számunkra, hogy jó közösségben legyünk. Kérünk Urunk légy a betegekkel, az elesettekkel, a gyengékkel és az egyetemi közösségünkkel. Egyszülött Fiaért, Jézusért kérünk, aki így tanított bennünket imádkozni:

„Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.”

Záró ének: 217. dicséret 3-5. versei: „Bízzunk azért az Istenben”

*3. Bízzunk azért az Istenben, És nem a mi érdemünkben,
Nyugodjék Őbenne lelkünk, Ő légyen mi reménységünk;
Lám, nekünk nyilván ígéré, Hogy akar oltalmunk lenni,
Azért higgyünk csak Őnéki.*

*4. Erősek legyünk hitünkben, Bízzunk csak az Úr Istenben;
Ne essünk Benne kétségben, Ne szomorkodjunk lelkünkben.
Minden keresztyén hív légyen, Ki megújult Szentlélekben
És bízik csak az Istenben.*

*5. Ha minékünk sok bűnünk van, Istennek több kegyelme van,
Ő irgalmának nincs vége, bár sok az emberek vétke.
Ő nekünk kegyes pásztorunk, Ki őriz minket pokoltól
És megment a kárhozattól.*

ÁLDÁS: „Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!” Ámen